

# Ultima generație și procesul lui Dumnezeu

5 iunie 2004

---

*Gili Cârstea*

Adevărul despre sanctuar și curățirea lui, temelia fundamentală a mișcării advente, a fost de la început contestat de către teologii din Babilon. Dar trăsătura care a produs cea mai înverșunată opoziție a fost ștergerea păcatelor pentru cei vii, cu produsul ei final, o ultimă generație care păzește poruncile și are credința lui Isus.

Lumea religioasă nu găsea nici un loc pentru așa ceva în sistemul ei teologic. Pentru ce ar fi nevoie de o ștergere a păcatelor dacă sufletul este nemuritor și pleacă imediat la cer? Dacă ispășirea a fost completă la cruce, de ce ar mai fi nevoie de una la sfârșitul istoriei lumii? Dacă Acuzatorul a fost biruit la cruce, de ce ar mai fi nevoie de o generație finală care să pună capăt marii controversă dintre Hristos și Satana?

Când au sosit la ușa noastră să ne întrebe despre proveniența comorii noastre spirituale, ambasadorii din Babilon au fost uimiți să constate că mai marii noștri nu susțin conceptele adventismului așa de larg prezentate în publicațiile bisericii. Ei ne-au rugat să facem corecțiile de rigoare și să publicăm noile poziții rezultate din discuțiile cu ei. Așa s-a născut lucrarea *Questions on Doctrine*. Ea anula poziția bisericii așa cum era ea prezentată în media adventistă. Iar susținătorul cel mai înflăcărat al sanctuarului, M.L. Andreasen, a fost ironizat, ignorat și îngrădit prin anularea autorizației pastorale.

De atunci, generații de pastori au fost educați în dispreț față de adevărul sanctuarului, care vorbea despre ziua ispășirii, ploaia târzie, marea strigare și o ultimă generație care va încheia marea controversă, depunând mărturie în procesul lui Dumnezeu. Ei au sperat că adventismul luminat, scuturându-se de hainele prăfuite ale secolului 19, va reuși să evanghelizeze lumea. Dar așa ceva nu s-a întâmplat. Din contră, se pare că lumea ne-a evanghelizat pe noi, iar biserica este în comă profundă, declarată în viață doar de pâlpâirea albastră a monitoarelor de la reanimare.

În toată această nebulie nelegiuită, Domnul nu ne-a lăsat fără avertizări iubitoare. M.L. Andreasen a scris un capitol magnific, numit *Ultima generație*, în care descrie cu har insondabil rolul nostru în procesul lui Dumnezeu. Robert J. Wieland a păstrat strălucirea soliei advente despre sanctuar în articolul său intitulat *Dumnezeu în instanță*. Recent, A. Graham Maxwell a preluat cu pasiune subiectul, în articolul lui magistral *Cum câștigă*

Dumnezeu procesul. Ei au înțeles corect referirile lui Ioan la Mireasa lui Hristos, iar EGW i-a ajutat prin publicarea sutelor de afirmații indubitabile despre părtășia cu natura divină.

Zilele următoare vom prezenta aici extrase din capitolul Ultima generație, de M.L. Andreasen, în speranța că veți descoperi, ca și noi, frumusețea soliei advente în confuzia teologică a lumii noastre moderne.